

వో 'వియట్ కారు' వెళ్తుంటే, దాని వెంటబడ్డాడు! బ్యాటరీ 'వీక్' గా వుందని ఆసలే 'ఏకాక్షి' గా వున్న లారీని కాస్తేపు గ్రుడ్డిదాన్ని చేసి మరీ తోలాడు. 'గురువులు' అంత వెద్ద చుట్టను కాలు స్తూన్నా... దాని కంపును త్రోసి ఆ వెనకనుంచి నాటుసారాకంపు అప్పుల స్వామి నాసికారంద్రాలను అల్లరి బెట్టే స్తోంది!

"గురో" అన్నాడు క్లిన్ అప్పుల స్వామి— "నాయాళ్ళి యిది మరీ యడవి... మా యమ్మకి, నానొక్కణ్ణే కొడుకునీ... దెయ్యాలిరిగే యేళ యిది.. లైటెయ్... ఏ 'దెయ్య'మైనా బండి నట్టుకుని డొంకల్లో కిడ్నీసిందంటే మరీ మీ యమ్మనీ మా యమ్మనీ కూడా వీల్లేం!!"

గురువులు కాలాన్న, ఎర్రని కొసగం నల్లని చుట్టని గారపళ్లమధ్య బిగించి విచిత్రంగానవ్వాడు "ఓ రెలా! స్టైపి! యియాళచస్తేరేపు రొండు" అన్నాడు— అని ఆ వెంటనే గర్వం గొంతులో చిందు లాడుతుండగా "గురువులి బండినే దయ్యం డొంకల్లోకి లాగుద్దే!!... దాని సిగతరగా!" అన్నాడు— అలా అని వూడుకున్నాడా? పౌరుషంగా 'యాక్సిం రేటరు' మీద కాలి బొటన వ్రేలు తీసేసి దానిమీద మడమ పెట్టి నొక్కాడు...

ఎదురుగా, వస్తున్న టాక్సీవాడు, యీ లారీనిచూసి హడలి చచ్చి లైట్లని ఆర్పి, వేసి, ఆర్పి... "ఆపద్బాంధవా పరమేశ్వరా! శరణు! శరణు!" అన్నట్టు అల్లాడిపోతున్నాడు... కాని గురువులు కనికరించలేదు.

"లైట్లారేసేసరికి... నాయాళకి మనబండి దెయ్యంలాగ అగపడతోంది గావును—" అంటూ గురువులు, లారీ కుడి కన్నును కాస్త తెరిచాడు...

"అంబాసిడర్ కేంతోచలేదు ... ఎదురుగా లోడ్ లారీ టాప్ గేర్ లో,

లారీ ఫుల్ లోడ్ మీదుంది ఇంజన్ "కుయ్యో, మొర్రో" అంటూ యీడు స్తోంది! నిజానికి లారీ 'ఓవర్ లోడ్' మీదుంది... దాన్నిండా మామిడికాయల బుట్టలున్నాయి... కాని వాటిలోవల భద్రంగా దాక్కొని వో పది పదిపాను దాకా దొంగ సిమెంటు బస్తాలు వాటర్ ఫ్రూఫ్ గుడ్ క్రింద వున్నాయి.

డ్రయివర్ గురువులు కూడా 'ఫుల్ లోడ్' మీదే వున్నాడు: 'స్టిరింగ్ వీల్' మీద ఒక చెయ్యేగాని రెండో చెయ్యి వెయ్యడం పరువుతక్కువ అనుకునే గురువులు 'ఓవర్ లోడ్' మీదున్నాడన్న భయం, క్లిన్ అప్పులస్వామి తన

గుండెల్లో గుబులై దొలుస్తూండగా, ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు! అంతా చిమ్మ చీకటిగా వుంది— అది చతుర్థా, అమావాస్యో, గురువులికి తెలియదు! గురువులు నోట్లో జానెడు పొడుగుచుట్ట ఎర్ర ఎర్రగా కాలిందీ— అప్పులస్వామి పుగాకు నములున్నాడు...

లారీ 'హెడ్ లైట్లలో' ఒకటి పోయి పక్షం రోజులైంది. రెండోది చిన్న ఆముదం బుడ్డిలాగ వెలుగుతోంది... అది విరజిమ్మే 'వెల్తుర్ని' చిక్కని చీకట్లు బుగ్గని పెట్టేసుకుంటున్నాయి!

గురువులికింత చీకటివుంటే, చిరాగ్గా వుంటుంది -మరి ... కాస్తేపువరకూ,

దెయ్యంలాగ దూసుకువస్తోంది— 'ఆర్తనాదం' చేయడంకన్న మార్గాంతరం లేక హారన్ వాయిచేస్తున్నాడు పాపం!

"ఎదవరోడ్డు. సన్నగా బక్కోడి గోచీ పీలిక నాగుంది... రోడ్డు గట్టు మీంచి దిగామో, మరి లెగడం ఉత్తది. అండుకనే "తప్పుకో, నాయాళా, నీ బాబుతో చెప్పుకుని మరి రోడ్డు దిగి తప్పుకొని పో" అన్నట్టు గురువులు ఏక్కిల లేటరు మీది కాలు బ్రేకుమీదికేనా తీయకుండా, రబ్బరు బుంగ్ హారన్ ని "బాంయ్ బాంయ్" మనిపించాడు.

"అంబాసిడర్" యింకేం చేస్తాడు- రోడ్డు వారకి క్రిందికి దిగిపోయి చచ్చినంత "కల" గాసి, వెంట్రుకవాసిలో లోడ్ లారీ దెబ్బనుంచి తప్పుకుని, "బ్రతుకు జీవుడా" అంటూ పోయాడు.

అప్పలస్వామికి పోయిన ప్రాణం తిరిగి వచ్చింది. "చి : చి: యిడియ్యాల నన్ను చంపికుండా ఒగ్గడు. చెబితే యినదు, కడుపెక్కా పట్టించకురా : "సారా" చూస్తే వొళ్ళెరగనాడివీ, జాగరత సుమీ : అంటే యిన్నాడా యెదవ లారీ కొడుకు" అని మనసులోనే డ్రయివర్ ని సాధ్యమైనంత క్లిన్ గా తిట్టుకున్నాడు క్లిన్ ర్.

లైటకిమాత్రం కొంచెం ఎటకారంగా మాట మళ్ళించి దారిలోకి తెద్దాం అనుకుంటూ— "గురో : దెయ్యాలంటా యంటావా?" అన్నాడు.

"నే నంటానా ? అననా ? అంటా వేంటి : అసలు నువ్వేంటంటావు?" అన్నాడు గురువులు దూరంగా వ్రేలాడుతున్న చిమ్మ చీకట్లను మూతపడే కళ్ళు తెరచి చూచుకుంటూ...

బరువైన చీకటి లారీమీద పడి వెంటాడుతూవున్నట్టే—సారా "నిషా" గురువుల్ని వెంటాడుతున్నది. వాడి బుర్రలో "రంభ" గుడ్డిప్పుకుని చొ చొ

యువ దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక

డాన్సు చేస్తున్నట్లుంది. "నిషా" ప్రభావం నరాల్లోకి దొలుచుకు పోతోంది.

వచ్చిపీరులాగా వూగుతూ పోతోంది, లారీ దూరాన్ని బారంగా మింగుతూ...

గోంతుల్లోపడ్డప్పుడూ, లేచినప్పుడూ, యింజనూ, అప్పలస్వామి గుండె కూడా ఆగినంత పన్నేసి తిరిగి వుంజుకుంటున్నాయి. రోడ్డుకి రెండుప్రక్కలా పొలాలూ, దొంకలూ చింతబెట్ట క్రింద గుసగుసలాడుకుంటున్నాయి.

కీచురాళ్ళ సవ్వడి వెలుపల జోరుగా వుందికాని, అది లారీ లోపలి జీవులిద్దరికి వినిపించటంలేదు.

అప్పలస్వామికి అన్నీ దయ్యాల కథలే జ్ఞాపకం వస్తున్నాయి.

"నానంటే వుంటయ్యా : లేదంటే

మానేస్తాయా! ఈ రోడ్డుమీదనే ముగ్గురు దుక్కల్లాంటి మడుసులు మనలాంటి లారీ కిందపడి కుక్కచావు చచ్చారంట! ఆళ్ళల్లో ఒకడు దెయ్యమైపోయి చింత చెట్టెక్కిపోయి లారీంమీదకి దూకి మద్దేస్తన్నాడంట" అన్నాడు అప్పలస్వామి గట్టిగా ఆలోచించుకున్నట్టు...

"వోరెళ్ళెహె!... మన జోలికొస్తే దెయ్య మయ్యేదీ, దానమ్మ మొగు రయ్యేదీ, 'బ్యాక్ వ్యూల్' క్రిందికి లాగి త్రొక్కేస్తాను!" అన్నాడు గురువులు లారీ హారన్ అప్రయత్నంగా కొడుతూ!

"అద్దరే గాని నువ్వీ నైదు ద్రిప్పుకొచ్చి వారంరోజులైందా? అన్నాడు అప్పలస్వామి సందేహంగా.

“అయ్యో వుంటుంది-వెన్నెల రాత్రులంతా అటుకేసి ‘పార్టీటూ తర్టీసిక్స్’ మీదెళ్లాను గదా!” అన్నాడు గురువులు. గురువులు కంటే తెల్సు ... చీకటి రాత్రులు ఆంధ్రా ఒరిస్సాల మధ్య రోడ్లమీద గడిచిపోతే వెన్నెల రాత్రులకు ఆంధ్రా మహారాష్ట్ర రోడ్లమీద డ్రైపులకి వచ్చేస్తాడు....

అప్పలస్వామికిది తెలియక కాదుగాని —గురువులు కొండోసైకు డ్రైపులో వున్నప్పుడే యీ రోడ్డుమీదికి కొత్తగా దెయ్యం వుట్టుకొచ్చిందనీనేరుగా కాకుండా డొంకతిరుగుడుగా డ్రయివర్ కి చెప్పాలన్నదే వాడి ప్రయత్నం.

చింతతోవు ప్రాంతానికి వస్తావుంది లారీ మరి నాలుగొమ్మడల దూరంలో “హాల్టింగ్” గ్రామం వుంది.....చింత చెట్లంటేనే అప్పలస్వామికి భయం — కోపంవస్తే యిద్దరు గట్టిమనుషుల్ని ఒక్క గుడ్డుతో క్రిందపడేయగల్గు గాని చీకట్లో చింతచెట్టును చూస్తే చాలు చెమటలు పోసుకుంటాడు : :

గురువులు కొంచెం అస్థిమితంగా కదిలి... చుట్ట నమిలాడు. “ఛన్: గుడ్డి లారీలిచ్చే పొప్రయిటర్ నాయాళ్ళని ఎనక చక్రం క్రిందకి లాగి కుడికాలిరేపే యాల!” అని తిట్టుకున్నాడు. ...

చింతచెట్టు లటొకటి, యిటొకటి దూసుకుపోయాయి.....

“గురో : భద్రం : తాపీగాలాగించు. మన నైట్ హాల్టింగ్ దగ్గర్లో కొచ్చే తన్నాం. వూరి చివర ఆదో స్మశానం కూడా కనపడతోంది” —అప్పలస్వామి విజ్ఞప్తి.

గురువులు “నిషా” మీదున్నాడేమో స్టీరింగ్ మీద రెండో చెయ్యి కూడా వేశాడు.

అంతలో దూరంగా... చీకట్లో... కొంగరెక్కలాంటిదేదో తెలుపు ... కొంగరెక్కలాంటిది...కాస్తా ‘సున్నం

దారం’తయింది : : ...కాన్నేపట్లో తెల్లని దేదో నల్లని చీకట్లో నిలువెత్తున ‘తుప్పు తుప్ప’న గెంతుతున్నట్టుగా వుంది : : జిగేల్ జిగేల్ మని వెలుగు కూడా : : గురువులు గుండె ‘రుల్లుమంది’ ... అప్పలస్వామి కళ్లునులుముకుని చూశాడు లారీమీదేదో ‘ధన్’ మని దూకినట్టుంది ...గురువులికి పీకెం దాకావున్న సారా బెక్కు యిచ్చింది :

“అది దెయ్యమే గురూ : చూడు... ఎలా క్రిందికి పైకి ఎగిరెగిరి పడుతుందో ...అరె చెట్టు పైకెగిరిపోయిందే - దీం తస్పదియ్యా!” అన్నాడు అప్పలస్వామి. గురువులికి కూడా భయంవేసింది. ముచ్చెమటలు పట్టాయి. చీకట్లో తెల్లని సున్నం చారికల్లాగా దెయ్యం నృత్యం చేస్తూండే, ప్రక్కన అప్పలస్వామి వాడలి చస్తూండే...స్టీరింగ్ మీద రెండు చేతులూ గట్టిగా వేశాడు. దెయ్యం యికా పెనంమీది పేలగింజలాగ తుప్పు తుప్పు తూలుతూనే వుంది : : :

హారన్ మోతకి దెయ్యంలో భయం రాలేదు—వెనక చక్రం క్రిందకి లాగి దాన్ని చంపేస్తానని కొంచెంసేపు క్రితం ‘బీరాలు’ పలికిన గురువులికిప్పుడు దాన్ని ముందుచక్రం కింద పడకుండా; పడి తన లారీని డొంకల్లోకి లాగేయకుండా, కాపాడుకొవలసిన గతి పట్టింది : :

కాలు బ్రేకుమీదనేవేద్దామనుకున్నాడు గానీ, భయంచేత— వణికిపోతున్న గురువులికాలు ఏక్విలిరేటర్ మీద పడింది. స్టీరింగ్ ఎడం ప్రక్కకి తిప్పేడు... అంతే—లోడ్ లారీ ... దెయ్యం మీద నుంచి దూసుకుపోయి, రోడ్డుమీదనుంచి జారిపోయి, డొంకల్లోకి దిగిపోయి, గోతుల్లోపడి, ఎదురుగానున్న ఒక మొండి చెట్టుకు ఢీకొని ఆగిపోయింది.

లారీ మట్టేసిన దెయ్యం “అమ్మోయ్అమ్...మ్మా...” అన్న ఆర్తనాదం చేసింది. చీకటి వెనుక దాగిన ఆకాశం గుండా ప్రతిధ్వనిలేని ఆ కేక దూసుకుపోయింది.

అప్పలస్వామి ముందు దూకేశాడు... గురువులు మరో రెండుక్షణాలకి దూకేసి వెనుదిరిగి చూడకుండా అదే పరుగు లంకించుకున్నాడు. మోకాలి చిప్పలాడి పోయినట్టు కాళ్ళు తొట్రుపడుతూండే ...ఆ యిద్దరూ, రోడ్డుమీద పరిగెత్తలేక ప్రాకడం మొదలెట్టారు. ఎదురుగా వచ్చే టాక్సీ డ్రయివర్ యీ వింత దృశ్యం పొడలెట్ల ముందు చూసాడు.

“దున్నపోతు నాయాళ్ళు పూటుగా తాగేసి ఎలా ఏసాలు వస్తున్నారోచూడు” అనుకుంటూ, టాక్సీ ఆపి, దిగివచ్చిన డ్రయివర్ కి-గురువులూ, అప్పలస్వామి వున్న అవస్థ అర్థమవటానికి ఎన్నో క్షణాలు పట్టలేదు.

“ఏం జరిగింది గురూ!?” అడిగాడు.

“దె...దె...య్యం”

“ఎక్కడా” : — ధైర్యం కోసం గుండెలమీద చెయ్యివేసుకుని అడిగాడు టాక్సీ డ్రయివరు.

మసక చీకట్లో తెల్లతెల్లని ఖండాలేవో రోడ్డుమీద కనపడటంతో యీ యిద్దర్నీ లేపి పట్టుకుని “అర్ధరాత్రి యీడఎవడు చచ్చాడబ్బా!” అంటూ ముందుకి కదిలాడు టాక్సీ డ్రయివరు

టాక్సీలోవున్న యిద్దరుప్రయాణీకులు కూడా హడావుడిగా దిగారు ...

వాళ్ళ వ్యాపారం వేరు ... వాళ్ళ కిదంతా చూసేసరికి పోలీసులు జ్ఞాపకం వచ్చారు...

“వోర్నీ? తెలివి దున్నలుదోలా!... దెయ్యం దెయ్యం అంటూ పిరికినాయాళ్ళు భయపడిపోయారు...పదపద లాగించు మనకి లేటవుద్ది”... అంటూ వాళ్ళిద్దరూ టాక్సీ డ్రయివరునివెనక్కిలాగిటాక్సీలో పడేశారు — “పోలీసు దెయ్యాలొచ్చాయంటే మన బతుకు కోర్టు పక్షుల పాదై పొద్ది—కోలేపే —నీ...” అని వాణ్ణి అదిరించుకుపోయారు

టాక్సీ యీ వ్యవహారమంతా మర్చి పోవడానికా అన్నట్లు రోడ్డుమీదపడున్న మానవాకారపు ఖండాల్ని తప్పించుకు పారిపోయింది. దాని డేంజర్ లైట్లు చీకటిలో కలిసిపోయేదాకా బిక్కచచ్చి పోయి చూసిన గురువులుకి నిషా దిగి పోయింది. ఆసలు సంగతి అర్థమయి పోయింది.

“ఎదవ నాయాళ! దెయ్యం దెయ్యం అని చంపేళావురా... ఆ దెవదో వ్రంద్ వీల్ క్రిందపడి చచ్చాడు... పద బండి బయటికి లాగిద్దాం...” అన్నాడు కానీ అప్పలస్వామిది పిరికిగుండె ఏడుపు లంకించుకున్నాడు — బండి యింజను దెబ్బ తిన్నేసింది — అది కదలేదేంక : చచ్చిన దేమిటో చూద్దానికి యిద్దరికీ దైర్యంలేదు బండి నిండా సరుకుంది. పగలయితే పారిపోయేవారు. “జనం చంపేస్తారని భయపడి పారిపోనాం” అని చెప్పటానికయినా వీలుంటుంది. కనుక పారిపోవచ్చును. లారీ కదిలే పారిపోయేవాళ్ళే కానీ అది కూడా జడ పదార్థమయిపోయింది. యింకేం చేయాలి?

“దెయ్యం బండిలాగింది గురూ! నా మీదొట్టు” అంటూనే అప్పలస్వామి కూడా గురువుల్ని అనుసరించాడు — అలాంటి చోట సాములుండటం ఎంత ప్రమాదమో తెల్సు కనుక గురువులు సొంత కాళ్ళ మీద ఆధారపడ్డారు. దారిలో ఒక ఆయిల్ టాంకర్ తగిలింది. కానీ దాన్ని ఆపడానికి ప్రయత్నం చేయలేదువాళ్ళు.

* * *

కేసు దొరికిందన్న ఆనందంకన్నా - సబ్ యినస్పెక్టర్ కి నిద్దరలేపేరన్న దుఃఖం ఎక్కువగా వుంది.

“ఈళ్ళిద్దరినీ, ముందా బొక్కలో తోసేయండి” అంటూ లాకప్ సెల్ కేసి చేయి చూపించి హెడ్డుమీద గర్జించాడు.

కానీ రైటరు... వీళ్ళ స్టేటుమెంట్లు రాసుకున్నాడు. హేడ్డు జీపు సిద్ధం

యువ దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక

చేశాడు. రక్తం మడుగులు కట్టిపడిన దెయ్యం ముక్కల్ని చేర్చిచూస్తే, నల్లని ఆరడుగుల ఆకారం తయారైంది. అది తొడుక్కున్న తెల్లని బురఖా క్రింద కాకి నిక్కరు, కాలరు బనీను వున్నాయి. కానీ దేనికదే ముక్కలై పోయాయి శరీరభాగాలు... చివరికి... మొత్తంమీద తెల్లారేసరికి అది మనిషికళేబరం అన్న మాటమీద అప్పలస్వామి కూడా నమ్మక మేర్పడిపోయింది.

ఖండాల్ని కలిపిన శవం మాత్రం పోలీసు స్టేషనుకు తెచ్చారు. లారీని తరవాత లాగొచ్చునన్నాడు యన్ ఐ.

నిట్టకేంకు పోలీసు సోములు మొదట పోల్చేసాడు. “ఈడు ముక్కుపోగు నరసింగులు” అన్నాడు గర్వంగా, తన

డిస్కవరీని మెచ్చుకోమన్నట్లు చూసి అందరివేపు.

గురువులిక్కూడా అర్థమయి పోయింది. ఎన్నోసార్లు ఈ ‘ముక్కు పొగ్గాడి’తో సావాపందెం విసుకున్నాడు. ‘ఆడిది కడుపుకాదు - పెట్రోలుద్రమ్ము’ అని కూడా అనుకునే వాడు.

— తెల్లారేసరికి శవ పంచాయతీ పూర్తయింది. ఆ వూరు వూరంతాగో లై పోయింది.

‘ముక్కుపోగులాడు మంచోడు పాపం... అడి చావు అట్టే అట్లా అర్థ రాత్రి అడవిలోకి ఈడ్చుకుపోనాది’ — అన్నారు.

“ఆడిలా తాగే మొనగాడు యికనేడు; యిక పుట్టడు!!” అనుకున్నారు తాగు బోతులు.

అసలు వాణ్ణి సారావే, దెయ్యమై పట్టిపీడించి యీ విధంగా చంపేసింది. ...అంతా కర్మ!... అన్నాడు కరణం పంతులుగారు...

'ముక్కుపోగులవాడి' నడుం దగ్గర నుంచి పైముక్కు వేరైపోయింది. తలలో నరాలు చిట్టి వెంటనే ప్రాణం పోయియుంటుంది. వాడు సన్యాసులు వేసుకునే పెద్దసైజు అంగరఖా తెల్లనిది వేసుకుని వున్నాడు— అదే ఎందుకు వేసుకున్నాడు? అన్నది ఎవ్వడికి అర్థం కాలేదు!

కానీ లాకవనెల్లో కూర్చొనివున్న గురువులికి కొంతవరకు అర్థమైంది.

పోయినైల యిట్టింది బెజవాడ ట్రిప్పలోనే ముక్కుపోగులాడూ, గురువులూ సింహాద్రిగాడి సారా అంగట్లో ఇద్దరూ కలిసి పీకలమొయ్యూ తాగారు. —పొంగరాల కనకమ్మకి సంబంధించి వాళ్ళకి పాత తగూవుంది

"మరో బాటిల్ యిప్పించుకో" అన్నాడు ముక్కుపోగులాడు.

"నీ యబ్బ దిగిరావాల...యిప్పటికి తాగేసింది కక్కు" మన్నాడు గురువులు.

కలియబడ్డారెద్దరూ...

"ఎనక చక్రంకిందేసి మట్టియగల్గు నాయాళ!...నాకాడ నీ యసమం దోళ్ళని చంపటానికి లైసన్సుందిరా" — అన్నాడు గురువులు డ్రయివర్ లైసన్సును తలుపుకుని...

"పోరా పోరా సోతియా! దెయ్యమై పట్టుకొని నిన్నూ నీ లారీని డొంకల్లోకి యీడుస్తారా! పందెం కాస్తావా? నాన సలే మాకానోణ్ణి" ముక్కుపోగులాడు బెదిరించాడు.

"పందెమా? కాస్తారా నాయాళ!" అన్నాడు గురువులు.

జనం యిద్దర్నీ విడదీశారు.

అసలు కడుపులో అక్కసు పొంగ రాల కనకమ్మ యీ మధ్య ముక్కుపోగులాడ్ని యీసడిస్తావుంది. గురువులందేచాలు అది కలుకులోలకబోస్తావుంది. కానీ యిద్దరూ "సారా సీసా"

మీదే తగూలాడుకుంటారు. బయట పడరు. అది ఎవ్వడికి పెళ్ళాంకాదుగా!

* * *

హెడ్డు, దర్జీ కరింసాయిలు మీద విరుచుకుపడ్డారు. "ఎదవ నవాబు దరిజా! ఆడు బురఖా కుట్టియ్యమంటే మల్లెపువ్వుల్లాంటి గుడ్డముక్కలెట్టికుట్టిసి యిచ్చేదమేనా పోలీసోళ్ళకి చెప్పొద్దూ?" అంటూ—కరిం సాయిలు "మావ్కర్నా భయ! ఆడిలా సైతాన్ వేషంకర్తాడని మన్ని తెల్లకదా!" అన్నాడు.

* * *

అట్లా ముక్కుపోగులాడు గురువులు మీద కక్షకట్టాడు. రై ర్యంకోసం తాగేసి దెయ్యమైపోయాడు—స్యాన్సీ కొట్టాడ్ని మస్కాకొట్టి టార్పిలైట్లో దొబ్బుకు పోయాడు. తెల్లని బుడ్డా ఏసుకుని— టార్పి ఎలిగించి ఆరీ, చింత చెట్లమీంచి దూకి దెయ్యం నాట్యం చేసి, గురువులి లారీడొంకల్లోకి లాగేయాలనుకున్నాడు—

ఆడంతపనిచేయడానికిఎన్నిరాత్రులు కాసేదో, గురువులుగాడి లారీ నెలా పోల్చేదో, అసలన్ని లారీలనీ అలాగే బెదిరిస్తున్నాడో, మరి పూర్తికర్మాపులో గానీ తెల్ల—కానిప్పటికిమాత్రం—యింతే నన్నాడు జనాంతికంగా యన్.ఐ. రంగా రావు! రింగు రింగు మంటూన్న ఫోన్ అందుకుని, "ఎన్. సార్" అంటూ టక్కున లేచి నిలబడ్డాడు. సర్కిల్ గారి ఫోన్ అన్నమాట అది! దాంతో అతని రెక్కర్కి ఫుల్స్టాప్. అతని యివ్వెస్టిగేషన్కి డబుల్ ఫుల్స్టాపూ పడి పోయాయి

గురువులు స్థిమితంగా ఎలావుంటాడు దానికి తోడు అప్పలస్వామి "అన్నా ఆడు మన లారీ డొంకలు పట్టించినాడు! ఆడ్ని నువ్వు లారీ క్రింద మట్టేసినావ్. యిక ఆడు నిజం దెయ్యమై పట్టుకుంటా దేమో ఎలాగన్నా" అంటూ వ్రేలుడు ప్రారంభించాడు.

గురువులుకి వొళ్లు మంట, దుఃఖం రెండూ వెనవేయగా "ఓర్నీ... నోర్నూ యెపో! నిన్ను కూడా దెయ్యం చేసే

గల్గు" అన్నాడు కోడిపీక పట్టు కున్నట్లు అప్పలస్వామిమెడని పట్టుకుని.

కానిస్తేబులు యిద్దర్నీ విడదీసాడు. ఒకడైతే ఏక్సిడెంట్, రెండయితే ఖానీ రై పోతాయి! - గురువులు వెనక్కి తగ్గి, చుట్టతీసి నములుకుంటూ మూలికి పోయి కూలబడ్డారు!

"ఓర్నీ సారా దెయ్యాలు తాగా... అదే గదరా యింత పేనాలు తీసింది" అంటూ అవతల్పించి జాలిపడుతూ వచ్చింది. గురువులికి హార్టింగ్ నేస్త మయిన పొంగరాల కనకమ్మ! పిట పిట లాడే అందం దానిది!

"ఎల్లెపో! అసలిదంతా నీ నుంచి వచ్చింది... 'నాప్రాణానికి...మా షాపు కారికి డబుల్ సెవెన్ డబుల్ ఊరోశ్రీకి ఫోన్ కొట్టించు ... ఏక్సిడెంట్ అయి పోయిందని ఎల్లు తొందరగా..." అంటూ అంతలో కుప్పలా కూలబడ్డాడు గురువులు. కనకమ్మ యన్. ఐ. దగ్గరికి పరిగెత్తింది.

చెట్లంత మనిషి గురువులు కన్నీరు కారుస్తుంటే అప్పలస్వామివాడ్ని ఓదార్చ దానికెళ్ళాడు.

* * *

అవతల—

"యస్సయిబాబా! గురువులికి శిచ్చ పడదంటావా? ఎన్నాళ్ళు పడు డేటి? అంటూవున్న కనకమ్మని రంగా రావు అదిలిండాడు మేలమాడి— "ఏం? ఆడు చస్తే నువ్వు ముండమొయ్యాల? ఆడికి శిచ్చపడితే నీకేంటిపవ్వు? ఓ సెల్లె! నఖ్ రాలు దీసి అవతల పెట్టి" -అని—

"అలాగనీకు బాబూ!" - అంది కనకమ్మ రంగారావుని అదోలాచూసి— అంతలో నవ్వి - మళ్ళీ విచారంపులుము కున్న మొహంతో "ఆడికి, శిచ్చపడనీ బాకబాబూ! చచ్చి నీ కడుపునపుడతా ..."నంటూ— అంతలో సర్కిల్ టక టకా బాట్లు చప్పుడు చేసుకుంటూ రావడం చూసి అవతలికి పరుగు తీసింది...